

РЕШЕНИЕ

№ 27334

гр. София, 17.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 26.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Йоана Владимирова, като разгледа дело номер **7201** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка чл. 30а, ал. 3 от Закона за опазване на обществения ред при провеждане на спортни мероприятия (ЗООРПСМ).

Образувано е по жалба на Е. И. М. срещу Заповед № 3/25.06.2024 г. за налагане на принудителна административна мярка, издадена от началник на група „Териториална полиция“ – П. при 05 РУ – Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР).

В жалбата се правят оплаквания за липсата на компетентност за издателя на ПАМ, тъй като правомощията за издаването ѝ принадлежат на друг орган. Счита, че са налице нарушения при съставянето на АУАН. Поддържа, че не е установена фактическата обстановка, тъй като липсват доказателства, установяващи нарушението. Излага съображения, че не са изискани обяснения от жалбоподателя. Счита, че причините и мотивите за присъствието на жалбоподателя на терена не се покриват по съдържание с понятието „нахлуване“.

Ответната страна – началник на група „Териториална полиция“ – П. при 05 РУ – СДВР, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендират се разноси.

След като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, съдът намира за установено следното от фактическа страна:

На 12.05.2024 г. на стадион „Виваком Арена - Г. А.“ в [населено място] е проведена

футболна среща между отборите на П. „Л.“ [населено място] и П. „Черно море“ [населено място] с начален час 19:30 часа.

Преди, по време и след края на срещата са възникнали нарушения на обществения ред, поради което с докладна записка рег. № 513р-49037 от 13.05.2024 г. до началник на сектор ММ – СДВР е предложено да бъде извършена проверка, да се установят лицата, имащи отношение към възникналите инциденти и спрямо същите да бъде взето отношение по Закона за опазване на обществения ред при провеждането на спортни мероприятия (ЗООРПСМ).

Образувани са 9 броя преписки във връзка с прояви на девет лица, сред които е преписка рег. № 513р-49749 от 14.05.2024 г. по описа на СДВР.

С писмо рег. № 513000-35720 от 15.05.2024 г. по описа на СДВР е изискано от изпълнителния директор на П. „Левски“ АД да се предоставят видеозаписите от камерите от 12.05.2024 г. за времето от 19:00 ч. до 22:00 ч., разположени в спортното съоръжение.

Предадените записи са приобщени с протокол по чл. 29, ал. 2 от ЗООРПСМ от 13.05.2024 г. При извършения преглед на същите е установено, че преди започване на футболната среща група от около 12 привърженици на П. „Л.“ нахлуват на спортния терен, позиционират се пред вратарската врата от страна на сектор „Б“ и разпъват транспарант с надпис „С. – вЪн“. След намесата на охранителната фирма, отговорна за охраната на спортното мероприятие, същите напускат спортния терен и се насочват към сектор „Б“, в който се настаняват. Констатирано е, че едно от заснетите лица е от мъжки пол на видима възраст 55 – 50 г., висок около 175 – 185 см, къса коса, овално лице, нормално телосложение, облечен в синьо яке, черен панталон, черни маратонки и с черна шапка с козирка на главата.

В протокол от 20.05.2024 г. са обективирани показанията на Т. И. П. - Ш., разпитана в качеството ѝ на свидетел на констатирана противообществена проява по ЗООРПСМ. Същата е заявила, че по време на процесната футболна среща от 12.05.2024 г. се е намирала в залата за наблюдение, разположена в сектор „А“ на стадиона, за което ѝ била поставена задача да следи за поведението на зрители и конкретно за извършители на противообществени прояви. Заявява, че преди започване на срещата около 19:30 часа е забелязала и заснела група от 12 привърженици на П. „Л.“, които са нахлули на стадиона, застанали пред едната вратарска врата и разпънали транспарант. Заявява още, че едно от заснетите лица е от мъжки пол на видима възраст 55 - 60 г., висок около 175 – 185 см., къса коса, овално лице с бенка на дясната буза, нормално телосложение, облечен в синьо яке, тъмно сини дънки, черни маратонки и с черна шапка с козирка на главата. Посочва, че в хода на извършената проверка и проведените ОИМ заснетото лице е установено като Е. И. М..

Извършена е фотосъпоставителна и лицево – идентификационна експертна справка на изображението на лице от предоставения видеозапис и изображението на лицето Е. И. М. в АИС – БДС. Видно от експертна справка № 33-Ф/ 2024 г. е направен извод, че на изследваните изображения е заснето едно и също лице – Е. И. М..

На 20.05.2024 г. е извършена справка в Единния автоматизиран регистър АИС „Спортни хулигани“ към НИЦССМ – МВР, според която за жалбоподателя няма данни да установяван като извършител на противообществени прояви по ЗООРПСМ.

С докладна записка рег. № 513р-52705/ 22.05.2024 г. до зам. директора на СДВР е предложено преписка рег. № 513р-49749/14.05.2024 г. по описа на СДВР да бъде изпратена на 05 РУ – СДВР за налагане на мерки по ЗООРПСМ спрямо Е. И. М..

На 25.06.2024 г. на жалбоподателя Е. И. М. е съставен АУАН за това, че на 12.05.2024 г., около 19:30 ч., непосредствено преди началото на футболна среща между отборите на П. „Л.“ [населено място] и П. „Черно море“ [населено място], проведена на стадион „Виваком Арена - Г. А.“ в [населено място], е извършил противообществена проява (спортно хулиганство), изразяваща се в нахлуване на спортния терен. По време на деянието М. се е намирал пред вратарската врата от страната на сектор „Б“ на стадион „Виваком Арена – Г. А.“.

По преписката липсват доказателства за издадено наказателно постановление.

Последвало е издаване на оспорената ЗПАМ № 3/25.06.2024 г. от началника на група „Териториална полиция“ – П. при 05 РУ – СДВР, с която на основание чл. 41 т. 1 във вр. чл. 30, ал. 1 т. 1, пр. 2 във вр. чл. 21, т. 4 от ЗООРПСМ на Е. И. М. е наложена принудителната административна мярка „забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина“ за срок от една година.

Заповедта е връчена лично на жалбоподателя на 25.06. 2024 г., за което същият се е подписал върху разписката за това.

Приложена е Заповед № 229з-466/26.03.2024 г. на началника на 05 РУ – СДВР, с която на основание чл. 54 ЗМВР и чл. 30, чл. 30а и чл. 42 ЗООРПСМ са делегирани правомощия за издаване на принудителна административна мярка „забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина“ на началника на група „Териториална полиция“ – П. при 05 РУ – СДВР (т. 1.8 от заповедта).

Представена е още Заповед № 8121К-895/30.03.2015 г. на министъра на вътрешните работи, от която е видно, че М. В., издал оспорената заповед, действително заема длъжността началник на група „Териториална полиция“ – П. при 05 РУ – СДВР (т. 96 от заповедта).

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е в преклузивния 3 - дневен срок за оспорване, съгласно чл. 30а, ал. 3 ЗООРПСМ, от легитимирано лице - адресат на акта и при наличие на правен интерес от оспорването.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Административният акт е издаден от компетентен административен орган. Съгласно чл. 42 ЗООРПСМ принудителната административна мярка по чл. 41, т. 1 се налага със заповед на началника на районното управление на МВР по местоизвършване на нарушението или оправомощено от него длъжностно лице в случаите по чл. 30, ал. 1, т. 1 ЗООРПСМ.

Съгласно чл. 30, ал. 1, т. 1 от ЗООРПСМ, в срок не по-късно от 24 часа от съставянето на акта по чл. 26, ал. 1 началникът на районното управление на МВР по местоизвършване на нарушението или оправомощено от него длъжностно лице издава наказателно постановление и заповед за налагане на принудителна административна мярка забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина в случаите по чл. 21, т. 1 – 10.

Оспорената заповед е издадена от М. В. – началник на група ТП „П.“ при 05 РУ – СДВР. Местоизвършването на нарушението попада в териториалния обхват на действие на 05 РУ-СДВР, видно от адреса на стадион „Виваком Арена – Г. А.“, а именно [населено място], район П., [улица]. В административната преписка е приложена Заповед № 229з-466 от 26.03.2024 г., с която на основание чл. 30, чл. 30а и чл. 42 от ЗООРПСМ са оправомощени длъжностните лица, които могат да издават заповеди от вида на процесната, като под т. 1.8 е посочен старши инспектор М. В.. В

тази връзка са делегирани правомощия за издаване на оспорената ЗПАМ, каквато възможност е предвидена в чл. 42 и чл.30, ал. 1, т. 1 ЗООРПСМ, поради което са неоснователни възраженията за липсата на компетентност.

Заповедта е издадена в предвидената в чл. 59, ал. 2 АПК писмена форма, като съдържа всички необходими реквизити, включително и фактически и правни основания за издаването ѝ.

Следва да се направи уточнение, че съдържанието на заповедта, като вид административен акт, не следва да съответства на чл. 57 ЗАНН, а на чл. 59 АПК. Това е така, тъй като същата се издава по правилата на АПК, а не по правилата на ЗАНН. Предмет на обжалване в настоящото производство е заповедта за налагане на ПАМ. Разграничени са правомощията на полицейските органи - налагане на наказание и налагане на ПАМ, което съответства на характера на ПАМ - прилагането ѝ не съставлява административнонаказателна санкция и не се подчинява на режима на ЗАНН. Заповедта за прилагане на предвидената от закона ПАМ е вид административна принуда без санкционни последици, за разлика от НП - актове по прилагане санкцията на съответната административно-правна норма. В съдебната практика е възприето, че административнонаказателната отговорност за виновно неизпълнение на административноправни задължения е независима и самостоятелна от административната принуда като вид държавна принуда, като основанийето за налагането на ПАМ е самото нарушение.

При издаването на оспорения акт не са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, които да бъдат определени като съществени и да мотивират неговата отмяна. Релевантните по случая факти са правилно установени и не е допуснато нарушение на срока, регламентиран в разпоредбата на чл. 30, ал. 1, т. 1 ЗООРПСМ, според която не по-късно от 24 часа от съставянето на акта по чл. 26, ал. 1 се издава заповед за налагане на принудителна административна мярка „забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина в случаите по чл. 21, т. 1 – 10“.

В жалбата се съдържат възражения за допуснати съществени нарушения при съставянето на АУАН. Съдът не споделя тези възражения. Това е така, тъй като АУАН се съставя по реда и правилата на ЗАНН и представлява основание за издаване на НП, т. е. по отношение процедурата и съдържанието на АУАН и НП следва да се произнесе друг съд, който би разглеждал евентуална жалба срещу изготвеното НП. Както се посочи по-горе, макар ЗООРПСМ да е смесил двете процедури, същите са различни и са израз на различна правна природа на АУАН и НП от една страна и заповед за прилагане на ПАМ от друга. В този смисъл процедурата по издаване на АУАН предхожда издаването на НП, с което тази административнонаказателна процедура приключва, а процедурата по издаване на заповедта за ПАМ следва правилата на АПК за издаване на административните актове и не представлява административнонаказателна процедура, т. е. заповедта за ПАМ не се издава като последица от АУАН, както е НП, тъй като законът обвързва двата акта, единствено относно срока за издаване на заповедта, при което нарушения при съставянето на АУАН не могат да доведат до незаконосъобразност на заповедта за ПАМ.

Издадената заповед за налагане на ПАМ е за извършено нарушение на чл. 21 ЗООРПСМ, според която „противообществена проява“ (спортно хулиганство) е проява, която не съставлява престъпление по смисъла на Наказателния кодекс и е извършена в спортния обект или в спортната зона преди, по време или

непосредствено след спортното мероприятие, както и на отиване или на връщане от спортния обект във връзка със спортното мероприятие. Противообществената проява може да се изразява в различни форми, описани в 15 точки на чл. 21 от ЗООРПСМ, като в т. 4 е регламентирано, че нахлуването на спортния терен е форма на противообществена проява.

В случая жалбоподателят е извършил противообществена проява - спортно хулиганство по смисъла на чл. 21, т. 4 от ЗООРПСМ, тъй като на 12.05.2024 г., около 19:30 ч., непосредствено преди началото на футболна среща между отборите на П. „Л.“ [населено място] и П. „Черно море“ [населено място], проведена на стадион „Виваком Арена - Г. А.“ в [населено място], е нахлул на спортния терен, като се намирал пред вратарската врата от страната на сектор „Б“ на стадиона.

Няма спор, че процесната футболна среща има характер на спортно мероприятие по смисъла на чл.2а, ал.1 от ЗООРПСМ. Противообществената проява е извършена непосредствено преди провеждането на спортното мероприятие и осъществено в неговата спортна зона по смисъла на § 1, т. 2 от ДР на ЗООРПСМ - определената с акт на кмета на общината зона, в която се осъществява контрол или пропускателен режим и която включва поземления имот, на чиято площ е разположен спортният обект, и прилежащата територия и инфраструктура до 500 метра от неговите граници.

ПАМ е приложена по отношение на жалбоподателя за минимално предвидения от закона срок. Съдът намира, че налагането на забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина за срок от една година е оправдано с оглед на това, че за жалбоподателя няма данни да е установяван като извършител на противообществена проява по ЗООРПСМ преди процесния случай.

Наложенията ПАМ отговаря и на поставените от ЗООРПСМ цели, а именно - опазване на обществения ред при провеждането на спортни мероприятия; предотвратяване, преустановяване, разкриване и наказване на противообществени прояви. С оглед предотвратяване настъпването на подобни нежелани прояви, законодателят е регламентиран процесната ПАМ, т. е. оспорената заповед съответства на превантивната цел на закона.

Горното налага извод за неоснователност на жалбата срещу оспорваната заповед, тъй като не са налице отменителните основания по чл. 146 АПК, при което което съгласно чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК оспорването следва да се отхвърли.

По разноските:

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 3 АПК ответната страна има право на разноски, които са в размер на 100 лева за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер, съответстващо на чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, вр. чл. 37 ЗПрП.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. И. М. срещу Заповед № 3/25.06.2024 г. за налагане на принудителна административна мярка („забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина за срок от 1 година“), издадена от началник на група „Териториална полиция“ – П. при 05 РУ – Столична дирекция на вътрешните работи.

ОСЪЖДА Е. И. М. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата в размер на 100 лева, представляваща направени по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: